

має сильні позиції для використання ресурсів організації у своїх інтересах. Вони можуть стягувати високі бонуси і винагороди за свою роботу. Фінансова криза 2008 року була результатом високого ризику і безвідповідального кредитування одними з найбільших кредиторів світу. Корпоративне управління є важливим інструментом перевірки і контролю рівня ризику організації. Якщо керівництво бере участь в проектах з високим рівнем ризику, тоді усі зацікавлені сторони повинні бути проінформовані за допомогою корпоративного управління. Таким чином, керівництво намагатиметься ризикувати з обмеженнями, оскільки інформація буде доступна зацікавленим сторонам.

Ділова і ринкова репутація. Багато організацій витрачають величезні суми грошей на побудову іміджу своїх брендів, тому що це украй важливо для довгострокового успіху організації. Ділова репутація може бути поліпшена за допомогою різних тактик, таких як маркетинг, корпоративна соціальна відповідальність, міцні стосунки із зацікавленими сторонами і так далі. Корпоративне управління також розвиває гарну репутацію впродовж певного періоду часу. Завдяки ньому, організації створюють міцні стосунки з клієнтами, що призводить до розвитку лояльності до бренду. Отже, ті компанії, які мають ефективне корпоративне управління, користуються підвищеною ринковою репутацією [2].

Корпоративне управління має первинне значення для компанії і майже так само важливе як і основний бізнес-план. Коли введене управління ефективно виконується, воно може запобігти корпоративним скандалам, шахрайству, громадянській і кримінальній відповідальності компанії. Це також підвищує імідж компанії в очах громадськості та сприяє успішному бізнесу.

Література:

1. Міжнародні та національні стандарти корпоративного управління: Збірник кодексів та принципів / Міжнародна фінансова корпорація. – К., Б.г., 2016. – 247 с.
2. Гриньова В.М. Організаційно-економічні основи формування системи корпоративного управління в Україні: монографія / В.М. Гриньова, О.С. Попов. – Х.: Вид. ХНЕУ, 2013. – 324 с.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ ТА БУДІВНИЦТВА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ: ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ

*Савченко Л.Г., старший викладач,
Савченко О.С., к.т.н., старший викладач
Сумський національний аграрний університет*

Сільськогосподарськими будівлями називають сукупність знарядь і засобів праці, будівель, споруд та інших матеріальних фондів, що

використовуються для виробництва якої-небудь сільськогосподарської продукції. Сільськогосподарські будівлі забезпечують умови для виробничого процесу та середовища для нормальної трудової діяльності. Будівництво та реконструкція сільськогосподарських будівель вимагає швидкого розвитку і вдосконалення будівельної техніки, збільшення випуску будівельних матеріалів, зниження вартості, скорочення термінів будівництва, підвищення продуктивності праці.

Використання укрупненої сітки колон, розміщення сільськогосподарських підприємств в одноповерхових будинках суцільної забудови, винесення деякого технологічного обладнання на відкриті майданчики сприяють підвищенню технологічної гнучкості будівлі, знижують вартість будівництва [1].

Використання при належному техніко-економічному обґрунтуванні легких і пористих бетонів, термозміцнених низьколегованих і високоміцних сталей, алюмінієвих сплавів, холодногнутих профілів, профільованого сталевого настилу, трубчастих сталевих конструкцій, полімерних матеріалів і виробів, дерев'яних клеєних конструкцій (виготовлених індустріально), дозволить значно підвищити продуктивність праці, знизити вартість будівництва виробничих будівель.

Подальше вдосконалення охорони навколишнього середовища сільськогосподарських зон і середовища всередині будівель, розробка нових методів боротьби з шкідливими викидами в навколишнє середовище, транспортними й іншими шумами, належне освітлення робочих місць, іонізація – все це важливі завдання для архітекторів та інженерів-будівельників [2].

Будівництво будівель і споруд без попередньо розроблених проектів практично неможливо, так як необхідно знати заздалегідь до початку виробництва будівельно-монтажних робіт, що, де і як повинно бути побудовано, скільки і яких потрібно матеріалів, конструкцій, деталей, трудових ресурсів, яке необхідно обладнання, які будівельні машини, яка буде тривалість будівництва та буде намічений об'єкт економічний у будівництві та експлуатації. Відповідь на ці питання можна отримати у проекті кошторису. Проектування – це підготовча стадія будівництва. Від якості техніко-економічного обґрунтування та рівня проектних рішень значною мірою залежить кошторисна вартість і тривалість будівництва, ефективність капітальних вкладень [3].

Висока якість проектно-кошторисної документації визначає успішний хід будівництва і техніко-економічний рівень введених у дію підприємств. На передпроектній стадії повинні бути ретельно розглянуто питання впровадження нової техніки, розрахована її потреба, розглянуті можливі варіанти будівництва, проведені розрахунки ефективності капітальних вкладень і вибрано найбільш економічний варіант. Досягти високих техніко-економічних показників будуються і реконструйованих будівель і споруд можна при впровадженні прогресивних технологічних процесів виробництва, що забезпечить зниження собівартості продукції, економію матеріально-технічних ресурсів і зниження

питомих капітальних вкладень. При проектуванні слід уникати всякого роду надмірностей у архітектурному оформленні, площах і обсягах будівель і споруд, конструкціях і матеріалах [4].

Сільськогосподарські будівлі та споруди зводять, як правило, за типовими проектами. У більшості випадків ці будівлі, подібні за своїм призначенням, мають однакові або приблизно однакові об'ємно-планувальні схеми, але можуть розрізнятися по якісному рівню, визначається їх капітальністю та експлуатаційними вимогами [4].

Вимога функціональної доцільності проектного рішення означає максимальну відповідність приміщень будівлі протікає в них технологічних процесів. Ця вимога забезпечується складом і розмірами приміщень, відповідними параметрами внутрішнього середовища, технологічним і санітарно-технічним обладнанням.

Сільськогосподарські будівлі, як і будівлі інших типів, повинні в максимальному ступені задовольняти функціонально-технологічним, технічним, економічним і архітектурно-художнім вимогам.

Економічна доцільність передбачає мінімальні одноразові витрати і експлуатаційні витрати при повному задоволенні решти вимог.

Архітектурна виразність сільськогосподарських будівель досягається відповідністю форм і об'ємів будівлі своєму призначенню, використанням таких архітектурних засобів, як масштабність, пропорції, ритм і метр, врівноваженість і динаміка, колір і ін.

Вимога технічної доцільності забезпечується міцність, жорсткість та стійкість несучих конструкцій, довговічністю і стабільністю експлуатаційних якостей огорожувальних конструкцій, а також умовами пожежної безпеки [5].

При зведенні сучасних сільськогосподарських будівель і споруд враховуються вимоги й особливості технологічних процесів виробництва сільськогосподарської продукції. Ще на стадії проектування закладаються системи забезпечення оптимального освітлення й теплового режиму, крапельного зрошення при виробництві продукції рослинництва, автоматичного годування в тваринництві тощо. Все це дозволяє створити оптимальні умови для отримання продукції найвищої якості, яка задовольнятиме вимоги найвибагливіших покупців. Завдяки раціональності сучасних будівель та їх інженерно-технічному оснащенню, що враховує інноваційні досягнення в галузях сільського господарства та будівництва, формуються передумови для підвищення якісних характеристик як продукції, так і виробничого процесу, що забезпечує їх конкурентоспроможність на вітчизняному й зарубіжному ринках [6].

Державні будівельні норми України «Генеральні плани сільськогосподарських підприємств» поширюються на проектування генеральних планів нових та реконструкцію діючих державних та колективних сільськогосподарських підприємств, а також підприємств в селянських (фермерських) та інших форм власності господарствах.

Література:

1. Живолуп Н.М. Соціально-економічні пріоритети відродження українського села // Економіка і регіон. – 2009. – № 2. – С. 34-37.
2. Завербний А.С., Дрималовська Х.В. Конкурентоспроможність вітчизняних підприємств // Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка». – 2012. – №727. – С. 218-224.
3. Кафлевська С.Г. Соціально-економічні напрями відродження українського села // Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). – 2012. – № 2, Т. 5. – С. 196-208.
4. Кондратюк О.І. Конкурентоспроможність сільського господарства та шляхи її підвищення // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 1. – С. 56-63.
5. Морозова Г.С. Соціальна інфраструктура села та її вплив на сталий розвиток сільськогосподарських підприємств // Сталий розвиток територій: проблеми та шляхи вирішення: Матеріали II міжнар. наук. практ. конф. (1 жовтня 2011 р., Дніпропетровськ) / За заг. ред. О.Ю. Бобровської. – Дніпропетровськ: ДРІДУ НАДУ, 2011. – С. 210-214.
6. Чорна Н.П. Модернізація і реконструкція сільського господарства та села / Н.П. Чорна // Інноваційна економіка. – 2010. – № 18 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nbuv.gov.ua.

ДО ПИТАННЯ МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АВТОМОБІЛЕБУДУВАННЯ

*Шевченко І.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Невід'ємною та стратегічно важливою частиною промисловості та національного господарства України є автомобілебудування, представлене, головним чином, легковим автомобілебудуванням, вантажним автомобілебудуванням і автобусобудуванням.

Нажаль, в останні роки відбулося значне погіршення конкурентних позицій вітчизняних автомобілебудівних підприємств на національному ринку автомобілів. У таких умовах актуалізується необхідність виявлення причин зниження конкурентоспроможності підприємств вітчизняного автомобілебудування.

Повнота ідентифікація причин зниження конкурентоспроможності вітчизняних автомобілебудівних підприємств безпосередньо залежить від якості проведення її оцінювання.

У попередніх публікаціях було наголошено на тому, що:

1) під конкурентоспроможністю підприємства автомобілебудування слід розуміти динамічну властивість автомобілебудівного підприємства щодо